

Aan tafel: het feest gaat door

Jezus is door een Farizeeër uitgenodigd voor de maaltijd. Het is sabbat maar Hij geneest een zieke man. Volgens [Peter 't Riet](#) betreft het een leermaaltijd, waarbij de juiste toepassing van de Thora werd onderwezen en bediscussieerd. Het 'brood eten' (vs.1) is een beeld voor 'Thora leren'. Jezus' uitspraken en daden vormen dus een bijdrage aan de discussies die aan tafel plaatsvinden.

Maar dan volgt er een directe opmerking aan het adres van Jezus. 'Wat heerlijk als je aan tafel mag gaan in het Koninkrijk van God', zegt een gast als in een Zaligspreking. Jezus' antwoord is kritisch: 'Dat is nog maar de vraag.' 'Want velen zijn uitgenodigd, maar weinigen komen naar de maaltijd. Is dat geen merkwaardige zaak?'

Niet de bedoeling

Onze tekst heeft sterk anti-Joods gewerkt. De Joden, zo werd geredeneerd, waren als eersten uitgenodigd voor het feestmaal van de Messias. Maar zij hebben Hem afgewezen, en dat werd hen door de latere kerk niet in dank afgenomen. Met alle gevolgen van dien. Maar dat kan niet de bedoeling zijn van de gelijkenis van de Jood Jezus! Als we het verhaal zo lezen, leggen we de klemtoon op de verkeerde plaats. Jesaja 25 spreekt al over een feestmaal. De profeet zingt een danklied voor God die alle tranen van de gezichten van zijn volk zal afwissen. De woorden 'maaltijd' en 'tranen' vinden we ook aan het eind van de Bijbel, in het boek Openbaring. Daar ontdekken we waar het om draait.

Iedereen is welkom

Het gaat om het huwelijk tussen hemel en aarde, dat oude woordpaar uit het Eerste Testament. De bruid is Jeruzalem, Christus is de bruidegom. Hemel en aarde vinden elkaar. En daarmee gaat het feest door en iedereen is welkom. Joden en christenen, heidenen, volkeren, man en vrouw, rijk en arm. 'Want', zegt de Eeuwige: 'mijn huis moet vol. Het feest gaat door, hoe dan ook.'

Rest ons nog die ene man, zonder feestkleed. Hij zit er als een *loser* bij, in zijn overal. Jezus spreekt hem aan met de Griekse aanspraak *Hetaire*, 'vriend', net zoals Hij Judas in Getsemane aanspreekt. Hierin klinkt een verwijzing naar het lijdensverhaal, waar we ook horen van binden, wenen en de buitenste duisternis. Waar we horen: 'Ik ken je niet.' Wie zei dat ook alweer?!

De enige die er werkelijk uit gegooid wordt, zonder zijn feestkleed, in de buitenste duisternis, zou dat niet de Messias zelf zijn?

Beatrice Jongkind, em. pred./publicist